

MAMO, TATO - BĘDĘ PRZEDSZKOLAKIEM !

*„Powiedz Jasiu, powiedz Olu,
Gdzie tak miło, jak w przedszkolu,
Bo przedszkole uczy, bawi nas,
Bo w przedszkolu, miło płynie czas...”*

Drodzy Rodzice, Wasze dziecko idzie po raz pierwszy do przedszkola. Jesteście pełni obaw. Chcecie wiedzieć, jak odnajdzie się ono w nowym środowisku, jak będą się układać jego kontakty z rówieśnikami?

Rodzice stają często przed dylematem – czy posłać dziecko do przedszkola, czy nie. Jeśli nie – kto zapewni opiekę i wychowanie dzieciom pod nieobecność rodziców, czy mama ma zrezygnować z

pracy. Jeśli tak – jak dziecko poradzi sobie z adaptacją? Jakie są panie, z którymi dziecko będzie spędzało większość swego czasu? Czy przedszkole jest potrzebne?

Przedszkole jest instytucją, która uzupełnia rodzinę. Ma ono pomóc dzieciom w tym, aby poradziły sobie w życiu poza ramami rodziny. Dużą wagę przywiązuje się tu do zapewnienia podstawowych potrzeb każdego dziecka – potrzeby akceptacji i bezpieczeństwa. Odpowiadają za to wszyscy pracownicy placówki, ale przede wszystkim nauczycielki, które spędzają z dziećmi najwięcej czasu.

Wiek przedszkolny to okres, w którym następuje ogromny skok w rozwoju każdego dziecka. Większość czasu dziecko spędza na zabawie, w trakcie której nawiązuje kontakty społeczne, uczy się współżycia w grupie oraz poznaje świat, zaspokajając naturalną potrzebę aktywności. Dzieci uczą się wyrażania swoich emocji, eksperymentują i doświadczają, próbują rozwiązywać drobne problemy. Stawiają pytania i wspólnie z nauczycielką szukają na nie odpowiedzi. Mają okazję poznać swoje możliwości, pokonać lęki. Poprzez słuchanie bajek opowiadanych przez nauczycielkę i wspólne rozmowy – uczą się odróżniać dobro od zła, wzbogacają swoje słownictwo, uczą się poprawnej mowy.

Warto podkreślić fakt, że dziecko w wieku przedszkolnym wykazuje dużą ciekawość świata a wiadomości zdobyte przez dziecko w trakcie edukacji przedszkolnej stanowią podłoże do dalszego kształcenia i rozwoju.

Ogromne znaczenie dla dalszego rozwoju dziecka ma także udane włączenie dziecka do grupy przedszkolnej.

Przekroczenie progu przedszkola jest dla dziecka stresem związanym z nowym otoczeniem, koniecznością rozstania się z rodzicami, lękiem przed nieznanym. Dzięki odpowiedniemu przygotowaniu można w istotny sposób ułatwić dziecku przyzwyczajenie się do nowej sytuacji. Należy pamiętać również o tym, że każde dziecko jest inne i każde w inny sposób reaguje na nowość. Za prawidłową adaptację dziecka w nowym środowisku odpowiadają rodzice i nauczycielki. Na początku jest to jednak zadanie dla rodziców, gdy dziecko przekroczy próg przedszkola – dla nauczycielek.

Jak przygotować dziecko do roli przedszkolaka?

- staraj się jak najwięcej mówić dziecku o przedszkolu. Powinno ono wiedzieć, że będzie się tam mogło bawić z kolegami, rysować, lepić z plasteliny, śpiewać; że będą kolorowe zabawki
- dziecko musi wiedzieć, jak wygląda jego przedszkole – wybierz się tam na spacer; stwórz dziecku okazję do zobaczenia kolorowej sali, zabawek
- nie kupuj sama rzeczy, których dziecko będzie potrzebowało w przedszkolu; razem wybierzcie się na zakupy – pozwól, aby dziecko wybrało kapcie lub worek
- sprawdź, czy dziecko potrafi samodzielnie wykonywać proste czynności: wkładać kapcie, jeść łyżką, myć ręce; jeśli ma z tym problemy wykorzystaj czas wolny na wspólne ćwiczenia.

Dziecko samodzielne pewniej czuje się w grupie.

- jeśli dziecko nigdy nie rozstawało się z domem – zostaw je na kilka godzin pod opieką babci lub sąsiadki – przekonaj się, że po rozstaniu znów spotka się z mamą
- nie zamartwiaj się, że dziecko idzie do przedszkola; ono świetnie wyczuje twoje nastroje i będzie negatywnie nastawione do nowego etapu swego życia.

jeśli masz jeszcze jakieś wątpliwości – szczerze porozmawiaj z nauczycielką, zaufaj jej, ona jest twoim sprzymierzeńcem.

RADY DLA RODZICÓW !

POCZĄTKI ZAWSZE SĄ TRUDNE

1. Nie przeciągaj pożegnania w szatni; pomóż się dziecku rozebrać, pocałuj je na „do widzenia” i wyjdź.
2. Nie zabieraj dziecka do domu kiedy płacze przy rozstaniu – jeśli zrobisz to choć raz, będzie wiedziało, że łzami można wszystko wymusić i następnego dnia znów będzie płakało.
3. Nie obiecuj – jeśli pójdziesz do przedszkola, dostaniesz prezent. Po wyjściu z przedszkola, możesz dać mu słodki drobiazg, ale nie może to być przekupywanie dziecka.
4. Kontroluj swoje wypowiedzi: zamiast- już możemy iść do domu, powiedz – teraz idziemy do domu. Dziecko nie powinno czuć, że przebywanie w przedszkolu jest sytuacją przymusową, ma się tu bowiem dobrze bawić.
5. Nie wymuszaj na dziecku, aby od razu opowiadało, co wydarzyło się w przedszkolu. Jeśli dziecko będzie gotowe –samo chętnie ci opowie.
6. Mamo – jeśli dziecko przy rozstaniu bardzo rozpacza, postaraj się aby przez kilka dni przyprowadzał je tatuś. Czasami rozstanie z tatą jest mniej bolesne.